

ב"ה

יומן החוזר

חודש שבט תשי"ג, תשט"ו,
תשט"ז

- גליון א -
תשורה מ'שעה עם הרבי'

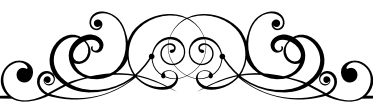
AN HOUR *with the* REBBE

יוצא לאור ע"י
מערכת "רבי-דרייב"

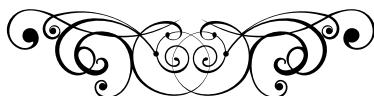

ב"ה

יומן החוזר

חודש שבט תשי"ג, תשט"ו,
תשט"ז

גליון א

יו"ל בפעם הראשונה
נכתב ע"י הרה"ג ר' יואל הכהן שי' כהן

יוצא לאור ע"י
מערכת "רבי-דרייב"

PUBLISHED BY:

REBBEDRIVE.COM

פתח דבר

בקשר עם יום הבהיר יו"ד שבט הבעל"ט, יום מלאות שבעים ואחד שנה לנשיאותו של כ"ק אדמו"ר שליט"א, מוציאים אנו לאור אוסף מכתבים שנכתבו ע"י הרה"ח ר' יואל שי' הכהן כהן עבור בני משפחתו באה"ק במהלך השנים תשי"ג-תשט"ז.

בעבר התפרסמו חלק מן המכתבים (בעיקר מהשנים תשי"א-תשי"ג), אך חלק גדול ביותר של מכתבים אלו טרם יצא לאור והוא מתפרסם בזאת לראשונה.

בקובץ זה נדפסו המכתבים המתארים תקופת יו"ד שבט בשנים תשי"ג, תשט"ז ותשט"ז.

תודתינו נתונה למנהל "ועד להפצת שיחות", הרה"ת ר' שניאור זלמן יצחק יהושע שי' חאנין אשר פתח לנו ארכיונו היקר ונתן מכתבים אלו בכדי להדפיסם ולזכות בהם את הרבים.

יה"ר שלא נצטרך להסתפק ביומנים משנים שעברו, באשר תיכף ומיד ממש נזכה זעהן זיך מיטן רבין דא למטה, והוא יגאלנו!

מערכת "רבי-דרייב"

ג' שבט תשפ"א

שבעים שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר שליט"א

ברוקלין, נ.י.

פרסום ראשון

- BAG OF MEZONOS - 20 SHEVAT 5730
FARBRENGEN FOR THE ORCHIM

תשי"ג

ב"ה, א' ט' שבט תשי"ג.

כבוד הוריי היקרים יחיו שלום וברכה

אחדשה"ט, ולהיות שכמה ימים אחרי יום ההילולא יו"ד שבט לא יהי' לי זמן מסתמא, אכתוב קצת השיחות דש"פ שמות כ"ג טבת מבה"ח שבט. אחרי המאמר ד"ה היושבת בגנים, הי' ו' שיחות וזה תוכנם:

שיחה א'

להיות דשבת הוא כולל ימי השבוע שאחריו ומיני' מתברכין כולהו יומין, אף שאין שבת מכין לחול, גם בענינים רוחניים שיומשכו בחול משבת להכין משבת על חול, אבל זהו הכנות גשמיים דוקא, משא"כ הכנות רוחניים אפשר לעשות גם בשבת, שעיי"ז יומשך המשכות ברוחניות ובגשמיות.

ידוע מה שרבינו הזקן אמר (כאשר הרבנית שלו אמרה "מיינער") מיט וויפעל מצוות בין איך דעם אויבערשטענס. (וביאור סיפור הוא ע"ד מה שאמר כ"ק מו"ח אדמו"ר, אז חסידות לערענט נעמען פנימיות פון יעדער זאך און אויסטייטשען דאס איז עבודה, ולכן פלא שמתיבה אחת, פשוטה, שאמרה "מיינער" ניתוסף ענין בחסידות ובעבודה.

ענין המצוות הוא צוותא וחיבור, וכידוע המשל מחכם גדול שמצווה לאיש פשוט,

שעיי"ז הנה אף שהאיש פשוט מקיים המצוה לפי כוחו, מ"מ הוא נקשר עיי"ז עם החכם גדול. והנה צדיקים דומים לבוראם, שבעצם אין לנו שייכות עמהם, אך זיי האבן זיך אריין געשטעלט אין זייערע חסידות, וכמו"כ הוא בבעל ההילולא אז ער האט זיך אריין געשטעלט אין תניא, שעיי"ז הנה [?] שהשגתינו בתניא הוא כפי כחנו דוקא, מ"מ ע"ז מתקשרים איתנו ונעשים "מיינער" (כמו שאמרה הפתגם "מיינער") ופועלת העקב, דאף שהוא עקב, יש בו דוקא מעלת הביטול ומיוחד עם העצם יותר מהאברים נעלים, וכמו"כ ע"י לימוד התניא כו', ואז הרי אנו בכלל ההולכים בעקבותיו.

שיחה ב'

(התחיל לדבר עם אורח א' שבא על שבת, ואמר:) מצינו בנגלה שאורח יש לו התדמות לשבת, וביאור דבר זה הוא דהנה בשבת צריך להיות מופשט מעובדין דחול (בבעלי עסקים הוא כפשוטו וביושבי אוהל הוא שבשבת עסק התורה הוא בפנימיות התורה ושובתים מנגלה וואס רעדט וועגען עובדין דחול, אך אי"ז שהוא מופשט באמת, שהרי בעצם יש לו שייכות לגשמיות מצ"ע אשר אחרי שבת יתעסק בעובדין דחול, אלא שעכשיו הוא כמו אורח [ואף?] שהוא רק ענין אורח בלבד, מ"מ הנה זה פועל עליו גם

בימות החול שיהי' שבת'דיקער.

וכמו"כ הוא גם כאשר באים לכאן (צום רבי'ן) הנה בזמן הקצר הלזה צריך אויסטאן זיך מכל הענינים, ואף שהוא בבחי' אורח בלבד, מ"מ הנה פועל עליו גם כשיהי' בביתו כמובן.

שיחה ג'

רז"ל למדו ממ"ש ואספת את זקני ישראל מכיוון שלא פסקה ישיבה מאבותינו, דגם בגלות מצרים, שהוא גלות קשה יותר מכל הגלויות, הי' ישיבות שלמדו תורה.

והנה ישנם האומרים שעכשיו בזמן קשה כזה, אין זה זמן מתאים על ישיבות בכלל, ע"ז הוא הלימוד מגלות מצרים, שלא הי' להם גם קש, און מ'האט געדארפט גיין איבער א פרעמדע מדינה זוכן קש, בשעת די נוגשים זיינען געשטאנען מיטען באייטש איבערין קאפ און איבערין פלייצע, איז קיין אייגענע קש ניט געווען און ישיבות האט מען אויסגהאלטען.

והנה רוח הנ"ל פעל גם על אחדים מהתלמידים, אז מען טראכט וועגען א תכלית וכו' ומשו"ז אין אותם רוהיק ללמוד.

(ואמר ע"ז) אין רוסלאנד אונטער סטאלין'ען האט מען ניט געטראכט וועגן א תכלית כו'.

שיחה ד'

יעדער זאך דארף מען דאך באווארענען, וויל איך באווארענען צווי זאכען.

א) במ"ש שבשבת שובתים מנגלה, קאן שפיץ חבדניקעס אויסטייטשען, אז שבת טאר מען ניט לערנען קיין נגלה, ודאי שאינו כן וכדאי הסדר שבשבת צ"ל שני שלישים נגלה, אלא שהנגלה גופא הוא באופן נעלה יותר, וע"ד האכילה דשבת שהוא באופן נעלה יותר.

ב) אי' בדא"ח שכסף וזהב הוא אהוי"ר, וא"כ יכולים לחשוב שמה שתובעים ממון על הישיבות הוא דוקא בעמא דבר אבל אבל אלו ששייכים לדא"ח (לאהוי"ר), מאנט מען רוחניות'דיקע כסף וזהב, אי"ז כן וגם הם מחויבים לתת פשוט גשמייות'דיקע כסף וזהב.

יואל כהן

ב"ה, ד' פ' יתרו תשי"ג ברוקלין.

כבוד הוריי היקרים יחיו, שלום וברכה.

ביום ועש"ק קבלתי מכתבכם (איני זוכר מאותו יום והמכתב הוא בחדרי, אני כותב כעת בישיבה) שאתם כותבים בו במענה על זה שכתבתי. והנה ביום ה' בערב הייתי על יחידות, לרגל יום הולדת שלי שהי' ביום א', אני לא שאלתי מאומה אודות זה, רק כתבתי על פיתקא היום א' הוא יום הולדת שלי, ויהיו לי כ"ג שנה, ואני מבקש ברכה על הצלחה בגו"ר.

כ"ק אדמו"ר שליט"א קרא את הפתקא,

ואמר לי כמה דברים אודות הנהגה ביום זה (א) שאעלה לתורה בשבת ב) לחזור דא"ח בשבת דמוכ"ש מכל שבת (כי בכל שבת הולכים התלמידים לחזור דא"ח בהבתי כנסיות, כי כן ציוה כ"ק שליט"א, וזהו מה שאמר, דמוכ"ש מכל שבת) ג) ביום א' קודם תפילת שחרית, וכן קודם תפלת מנחה, ליתן צדקה. כמה סנט. ד) לומר ספר תהילים במשך יום זה ה) חזר'ן א מאמר, אבער א פרק תניא, ביום א' קודם התפילה. אחרי שגמר לומר זה, שאלני שאזכור מה שאמר, ושתקתי, ושחק ואמר: נו. ביסט דאך א חוזר.

אח"כ אמר, מ'האט דאך גערעדט,

האט ער זיך שטארק פאנאנדער געוויינט, וכל התפילה לקחה כחמשה עשר – עשרים רגעים. בשעה השמינית לערך, הוא כשתי שעות אחרי תפילת ערבית, נכנס לביהמ"ד, למקום שם ערכו ההתועדות. אמר לחיים, וציוה לגנון את ניגון הבינוני, ואח"כ אמר דא"ח ד"ה באתי לגני. בהמאמר ביאר ענין הרוח השטות דלעו"ז המבואר בסעי' ג' שבד"ה באתי לגני תש"י. ובהמאמר הזכיר כל הרביים, מרבינו הזקן עד כ"ק אדמו"ר זי"ע, על הסדר, והזכיר את הבעש"ט והה"מ, אבל לא על הסדר, כ"א בין הצ"צ ובין כ"ק אדמו"ר מהר"ש. המאמר שלחתי לכם, והשיחות אינני זוכר כעת על בורים, אך בחדרי יש לי רשימות מהשיחות, ומחר אי"ה אשלח, יותר אין לי ממה לכתוב, ובמילא אפסיק.

יואל

[[הכוונה?]] בהשיחה די' שבט] בענין ימים יוצרו, זאלסטו זעהן היטען די צייט, לערנען אסאך חסידות און אסאך נגלה, איך מיין פשוט היטען די צייט. אמר עוד כמה תיבות אך לא [שמעתי?] היטב . . . אח"כ שאלני, אם המאמר דיו"ד שבט כבר ישנו על הכתב, והוסיף, איך וואלט אים וועלען האבן מוצאי שבת (כנראה אז ער האלט אים [?]) דא ארויסגעבען).

אח"כ הביט עוד פעם בהפתקא, וברך אותי (התבלבלתי באמצע, ולא זוכר היטב, אך אני זוכר רק התיבות דלהלן, והם:) זאלסט האבן הצלחה מופלגה אין לימוד החסידות, אין לימוד הנגלה, און אין עבודת התפלה . . . (יותר איני זוכר). יותר חדשות אין, וכעת אכתוב מההתועדות דיו"ד שבט.

ההתועדות הי' ביו"ד שבט בערב, היינו ביום ב' בערב. כ"ק שליט"א בא מהציון מאוחר, כבר הי' כבר 15 רגעים אחרי השקיעה. והתפלל מנחה במהירות, אך באמצע חזרת הש"ץ

תשט"ו

ב"ה ועש"ק בא תשט"ו, ברוקלין

כבוד הוריי היקרים יחיו

זה משבוע העבר רציתי לכתוב מכתב, האב איך אפגעלייגט על יום ראשון, בכדי לכתוב קצת משבת מברכים, ואני כותב כעת להיות שאכ"ח אצלנו, אכתוב מההתוועדות דש"מ.

שיחה א'

בתחילת ההתוועדות דיבר כ"ק אד"ש בענין אשר בכל חודש יש ענין מיוחד, שעל שמו נקרא והוא עיקר החודש, וכמו שארז"ל בא' בניסן ר"ה לרגלים, אף שהרגל הוא בט"ו, והוא שכל החודש נקרא על שם זה.

יובן ביותר עפ"י הדיוק המבואר בדא"ח, ראש חודש, לא תחילת החודש, דכמו שהראש הוא החיות של כל האברים, וגם אח"כ כמו שהחיות נמשך להאברים הנה החיות שבראש פירט אן עם החיות שבאברים, ועיין בתניא פנ"א, כמו"כ הוא בר"ח כמובן. והנה גם כמו שימי החודש הוא בר"ה, שאז הם בכללות ובעילוי, מ"מ גם אז הנה יום זה הוא בעילוי יותר משאר הימים, ולכן הנה בא' בניסן ר"ה לרגלים, דגם בר"ח - עיקרו הוא הרגל.

שבת מברכים הוא כללי יותר, ממנו מתברכים כל ימי החודש בפרטיות, וגם בכללות היינו ר"ח. מאמר המוסגר שזוהו א' הטעמים לתקנת מו"ח כ"ק אדמו"ר

שיאמרו תהילים בכל יום חלק, ובש"ק כל התהילים, לפי שהוא כללי, ולכן צריך לומר בו התהילים של כל ימי החודש. וזהו ג"כ שתהילים זה אומרים קודם התפילה דוקא, לפי שהתהילים הוא הנתינת כח לברכת החודש. וגם בכלל זה, יש חילוק בין חלק העיקרי לשאר החלקים.

וסיים כ"ק אדמו"ר שליט"א: אזוי ווי ס'איז א התוועדות פון ש"מ שבט, זאל מען זאגן דעם רבינ'ס א ניגון ולצייר (אלו שראו) א מצב ווי מען איז געווען בא אים (וניגנו את הבינוני).

אח"כ אמר דא"ח ד"ה ראה נתתיך אלקים לפרעה ופירש"י שופט ורודה לרדותו במכות ויסורים. המאמר איז א שווערער מאמר בענין האצילות שהוא אלקות ממש, שאצילות הוא מלשון האצלה והפרשה לפי שהוא בא ע"י הצמצום מ"מ הוא דבוק. והאריך שגם האין של יש הנברא הוא בדביקות, לפי שאין הכוונה אשר האין של יש הנברא הוא הארה מהאין של יש האמיתי, כ"א אשר האין עצמו מחולק לשניים, היינו ששניהם, גם האין של יש הנברא הוא של העצם ודבוק בהעצם. (וכנראה שהוא כעין המשך למאמרים הקודמים בענין האין של יש הנברא). ובסיום המאמר נתבאר שהכוח לשבר ולרדות את הקליפות אף שהם מהתהו, הוא בא מצד נתינת כח מהעצמות דוקא. וכמ"ש באיוב (פ' מ') ואם זרוע כא-ל לך הדוך רשעים תחתם. דזהו מ"ש נתתיך

און "סאם סאפאשניק" און מען קען טאן וואס מען וויל, מ"מ יש הכח דמשה לרדות את הקליפות במכות ויסורים. מען דארף גיין מיט דרכי נועם, כמו שביקש מו"ח אדמו"ר אצל אביו, ווען ער האט מיט אים גערעדט וועגען די ענינים (איבערנעמען הנשיאות. המעתיק) שיהי' בחסד וברחמים, ולצאת מהגלות להגאולה האמיתית ונשיאנו בראשנו.

כה אכ"ח. רצייתי לכתוב עוד משהו אבער איך וועל דאס לאזן אויף א צווייטען מאל ..
שלום רב ושבתא טבא
יואל

אלקים לפרעה. ואתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא דורנו עכשיו, שנותנים לנשיא הדור את הכח לשבור הקליפות ולהוציא את ישראל מהגלות, ובפרט בהילולא שאז הוא זמן של עליות, וכח זה הוא ממשיך להשייכים והמקושרים אליו, לשבור את הקליפות, לצאת מהגלות לגאולה השלימה והאמיתית.

בשיחה שאחרי המאמר האריך לבאר תוכן סיום המאמר שהכח דמשה הוא ממשיך לכולם, על יסוד מ"ש בתניא (פמ"ב) דלהיות שלגבי משה מילתא זוטרתא היא לכן שואל מעמד. ולזאת אין להתפעל מחושך הגלות וגלות בתוך גלות, ושישנם כאלו וואס מיינען אשר מ'איז שוין ארויס פון גלות וכבר הגאולה ר"ל. ארויס פון מרות

תשט"ז

ב"ה, א' משפטים תשט"ז ברוקלין.

להוריי היקרים יחיו

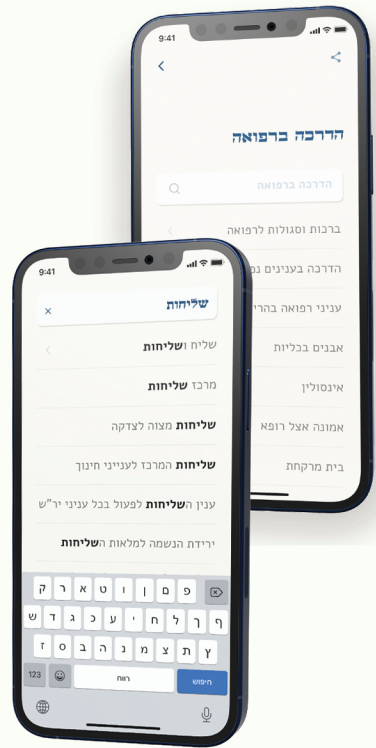
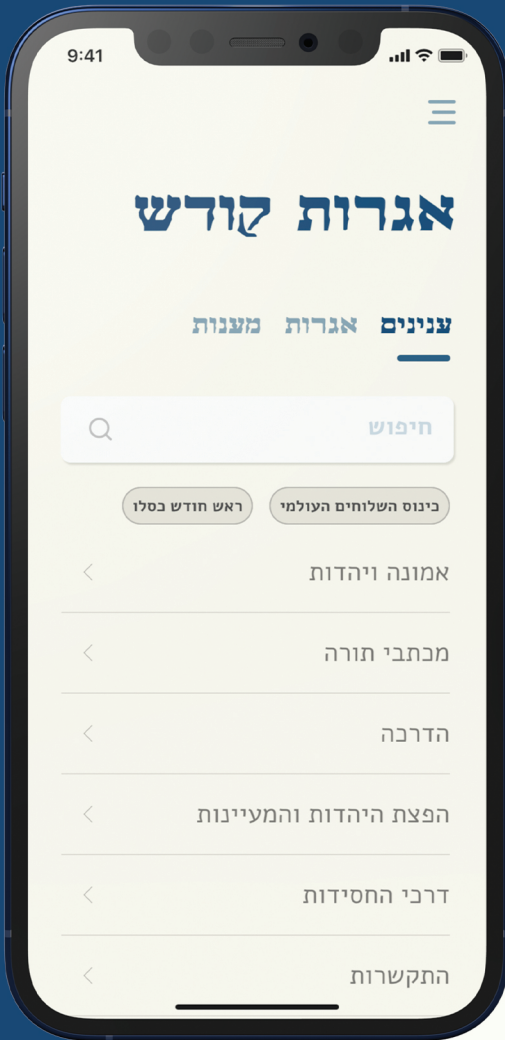
שלום וברכה!

מצד הסדר הרי אחרי זמן רב שלא כתבתי הרי בראשונה הוצרכתי להתנצל כו', אבל לא אעשה כן. וע"ד הידוע אודות החילוק דמוסר וחסידות, אז נאך וואס דארף מען זיך פארקען אין רע בשעת מען קען ריידן וועגען טוב.

אודות ההתועדות דיו"ד שבט, איז געווען זייער א גישמאקער פארבריינגען, כ"ק הי' זייער אופגעלייגט, מתאים למ"ש בהשיחה אשר יום ההילולא של אדמו"ר נ"ע היה

באופן כזה דשמחה וקו החסד. התחיל בעצמו כמה פעמים א פריילעכען ניגון, ובכלל הי' אופגעלייגט. המאמר התחיל באתי לגני והי' ביאור על פ"ו (היינו פ"א מד"ה היושבת בגנים) מהמשך באתי לגני תש"י. מהמאמר ומהשיחות איני כותב כלום כי אני שולח אותם מצורף כאן. גם בשבת שאחרי יו"ד שבט הי' התועדות, כפי שהונהג בשנים האחרונות אשר ההתועדויות הגדולות הם באולם גדול שמשכירים, אין עס קומט א גרויסער עולם פרעמדע מענטשן מכל הסוגים, כאפט עס עפעס א ביסל הגבלה'דיק, ובמילא הנה השבת שאחרי יו"ד שבט, יש התועדות בביהמ"ד, (ע"ד שמע"צ באו ונגלגל אני ואתה) וגם שיחה זו דשבת מצורף כאן.

THE REBBE'S PERSPECTIVE

EVER WONDERED, WHAT WOULD THE REBBE SAY?

- Should I wear contact lenses?
- Should I travel abroad for seminary?
- Should I invest in the stock market?
- I can't afford my chabad house mortgage, what now?

